

meningerne, at der er forskel på ord og handling.

Hvis man ser på idrætssektorens økonomiske vilkår, er det jo sandt, som det også har været nævnt af flere ordførere, at der er sket en stigning i indtægterne til idrætssektoren fra Dansk Tipstjeneste. Men alligevel glemmer man samtidigt at fortælle, at der er givet et ret kraftigt politisk signal i form af, at man har lagt låg på den stigning, der fremover kunne være sket, hvis stigningen i danskernes spillelyst også kunne give sig udslag i en stigning til idrætssektoren. Der har man jo fra Folketingets side lagt et ret stort, kraftigt låg på.

Det betyder reelt, at det forholdsvis ikke mere er idrætssektoren, der scorer gevinsten, når danskerne får større spillelyst. Næh, derimod har man lavet det på den måde nu, at det er statskassen og det, man lidt luftigt kalder almene kulturelle formål, som nu er de store vindere, når der sker stigninger.

Ser man på de stigninger, der rent faktisk er sket over den sidste vel femårsperiode, er det for de to grene, altså til statskassen og almene kulturelle formål, en stigning på 230 pct. henholdsvis 464 pct. Det er altså procentsatser, der langt overstiger, hvad idrætssektoren er blevet begunstiget med.

Så i al glæden over, at idrætssektoren har fået større økonomiske midler, skal man altså huske på, at muligheden for at tildele idrætssektoren endnu flere midler var til stede, men man valgte i stedet for fra Folketingets flertals side at tage en stor del af disse midler til statskassen og til det lidt luftige begreb, synes jeg: almene kulturelle formål.

Det var et politisk signal, man ønskede at sende, og det var et politisk signal, som Dansk Folkeparti ikke var med til at sende, for vi mener, at en langt større del af overskuddet skal gå til idrætslivet, og sådan burde Folketinget indrette det.

Men når vi diskuterer de økonomiske vilkår for idrætssektoren, er det jo naturligt nok, selv om det har irriteret mange ordførere i dag, at vi også diskuterer afgiftsforhold og under afgiftsforhold også diskuterer momsforhold. Her stod vi for ganske kort tid siden med helt uklare forhold, efter at Momsnævnet havde afsagt nogle kendelser, og behovet for en ny vejledning var kolossalt stort.

Men vi må jo samtidig også, når vi nu har en forespørgselsdebat om disse forhold i dag, sige, at det ikke var noget, der kom af sig selv. Det

kom efter politisk pres. Det var ikke regeringen, der stod i spidsen for et arbejde, der skabte klare regler på området. Vi skulle igennem et samråd, hvor vi endda blev lovet vejledningen inden jul. Den fik vi så i sidste uge. Vi skulle anmelde et beslutningsforslag, som kom til første behandling, og som nu ligger i Skatteudvalget – beslutningsforslag nr. B 54. Skatteministeren nævnte det også i sit indlæg. Vi skulle også anmelde en forespørgselsdebat her i Folketingssalen om disse forhold, før ministeren og regeringen for alvor kom ud af busken.

Jeg synes ikke, det virker, som om der er handling bag, når partierne bag regeringen på regeringens vegne taler med store, flotte ord om idrætsvilkårene her i Danmark.

Ser man så på den vejledning, der er kommet, mener jeg, at den rejser nogle problemer. Det er rigtigt, som det har været nævnt, at den skaber klarere forhold. Det er også godt. Men som den konservative ordfører, tror jeg det var, var inde på, er det jo ikke i sig selv godt nok. Den rejser nogle nye problemer, som ikke bør affejes af skatteministeren med, at det bare er nogle tekniske forhold, som vi må diskutere i en lukket kreds uden inddragelse af offentligheden.

Men vi vil selvfølgelig huske, at ministeren her i dag har givet tilsagn om at ville se på afgrænsningsproblemerne endnu en gang. Vi regner selvfølgelig med, at ministeren herunder tager det med i billedet, som jeg tror stort set alle partier har nævnt, om de momsregler, vi har i dag, og om bedre kommercielle vilkår og forhold for idrætssektoren.

Det må så også betyde, at når det drejer sig om forhold, der ikke er kommercielle – som det i øvrigt fremgår af vejledningen – skal vi have ændret på de momsvilkår, der er gældende. For der står jo direkte i vejledningen, at ved en idrætsbegivenhed, hvor man ikke har kommerciel deltagelse, altså hvor der ikke deltager professionelle aktører, bliver der alligevel momset, som om der gjorde. Så er det jo, at logikken ikke holder længere, og det er derfor, vi må se på de regler endnu en gang.

Om vi kan afgrænse det i en ny vejledning, eller om der skal en lovændring til, er så et spørgsmål. Jeg tror, der skal en lovændring til, men så må vi jo se de nødvendige initiativer, der skal til for at rette op på det forhold.

Dansk Folkeparti ønsker større fleksibilitet i samfundet også på det her område, på idrættens område, og vi tror på, vi har større muligheder for at være mere fleksible inden for EU's sjette